

## 1288

## USTAWA

z dnia 24 października 2008 r.

**o zmianie ustawy o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych**

**Art. 1.** W ustawie z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.<sup>1)</sup>) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 28:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Ostateczne orzeczenie o zdolności do czynnej służby wojskowej ustalające kategorię zdolności do czynnej służby wojskowej A lub B może być zmienione przez powiatową komisję lekarską z urzędu albo na pisemny wniosek poborowego lub wojskowego komendanta uzupełnień, jeżeli stan zdrowia poborowego uległ istotnej zmianie.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a—4d w brzmieniu:

„4a. O wszczęciu z urzędu postępowania, o którym mowa w ust. 4, zawiadamia się wojskowego komendanta uzupełnień oraz poborowego.

4b. Wniosek o zmianę kategorii zdolności do czynnej służby wojskowej A lub B poborowy składa za pośrednictwem wojskowego komendanta uzupełnień. Do wniosku poborowy dołącza zaświadczenie lekarskie stwierdzające zmiany w stanie zdrowia poborowego, jakie nastąpiły od dnia ostatniego orzeczenia ustalającego kategorię zdolności do czynnej służby wojskowej.

4c. Do powiatowej komisji lekarskiej nie kieruje się osób, wobec których wydano ostateczne orzeczenie ustalające kategorię zdolności do czynnej służby wojskowej D lub E.

4d. Wobec osób, dla których ustalono kategorię zdolności do czynnej służby wojskowej D lub E, przewodniczący powiatowej komisji lekarskiej wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zmiany kategorii zdolności do czynnej służby wojskowej, jeżeli ostateczne orzeczenie o stopniu zdolności tych osób do czynnej służby wojskowej zostało wydane z naruszeniem przepisów prawa. O wszczęciu tego postępowania powiadamia się wojskowego komendanta uzupełnień oraz poborowego.”;

2) w art. 29:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. O skierowaniu poborowego lub żołnierza rezerwy do wojskowej komisji lekarskiej wojskowy komendant uzupełnień, a w przypadku skierowania żołnierza czynnej służby wojskowej dowódca jednostki wojskowej, informuje przewodniczącego tej komisji i przesyła w załączeniu posiadaną dokumentację medyczną dotyczącą stanu zdrowia osoby skierowanej.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a—3e w brzmieniu:

„3a. W czasie pokoju nie kieruje się do wojskowej komisji lekarskiej osoby, wobec której wydano ostateczne orzeczenie ustalające kategorię zdolności do czynnej służby wojskowej D albo E.

3b. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej doręcza się na piśmie wraz z uzasadnieniem odpowiednio poborowemu, żołnierzowi rezerwy lub żołnierzowi czynnej służby wojskowej oraz wojskowemu komendantowi uzupełnień w przypadku poborowego i żołnierza rezerwy albo dowódcy jednostki wojskowej w przypadku żołnierza pełniącego czynną służbę wojskową.

3c. Od orzeczenia wojskowej komisji lekarskiej przysługuje odwołanie odpowiednio poborowemu, żołnierzowi rezerwy lub żołnierzowi czynnej służby wojskowej oraz wojskowemu komendantowi uzupełnień w przypadku poborowego i żołnierza rezerwy albo dowódcy jednostki wojskowej w przypadku żołnierza pełniącego czynną służbę wojskową, do wojskowej komisji lekarskiej będącej organem wyższego stopnia.

3d. Przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej informuje wojskowego komendanta uzupełnień o niestawieniu się poborowego albo żołnierza rezerwy, a o niestawieniu się żołnierza czynnej służby wojskowej dowódcę jednostki wojskowej.

3e. Ostateczne orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej jest wiążące dla wojskowych komendantów uzupełnień i dowódców jednostek wojskowych.”;

3) w art. 32a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) na potrzeby przeprowadzenia poboru w szczególności:

1) zapewnia lokal dla wójta lub burmistrza (prezydenta miasta), powiatowej komisji lekarskiej i wojskowego komendanta uzupełnień wraz z wyposażeniem oraz przedmioty niezbędne do pracy tych organów, a także pomieszczenia wraz z wyposażeniem, niezbędne przy wprowadzaniu danych do ewidencji wojskowej poborowych;

<sup>1)</sup> Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711 i Nr 220, poz. 1600, z 2007 r. Nr 107, poz. 732 i Nr 176, poz. 1242 oraz z 2008 r. Nr 171, poz. 1056 i Nr 180, poz. 1109.

- 2) może zatrudnić, na podstawie umowy o pracę na czas określony lub umowy zlecenia, nie więcej niż cztery osoby do prac związanych z wprowadzaniem danych do ewidencji wojskowej poborowych i wydawaniem wojskowych dokumentów osobistych poborowym zgłaszającym się do poboru oraz osobę do prowadzenia zajęć z poborowymi w lokalu, w którym jest przeprowadzany pobór;
  - 3) zapewnia porządek w lokalu, w którym jest przeprowadzany pobór, oraz bezpieczeństwo pracy organów, o których mowa w pkt 1, a także odpowiada za zabezpieczenie pomieszczeń i dokumentacji po zakończeniu urzędowania tych organów;
  - 4) przekazuje wójtom lub burmistrzom (prezydentom miast) dotacje celowe, otrzymane z budżetu państwa, na zadania określone w art. 32 ust. 5a.”;
- 4) w art. 33 ust. 1—3 otrzymują brzmienie:
- „1. Poborowi stawiają się do poboru przed wójtem lub burmistrzem (prezydentem miasta), powiatową komisją lekarską oraz wojskowym komendantem uzupełnień, właściwymi ze względu na miejsce ich pobytu stałego. Poborowi zameldowani na pobyt czasowy trwający ponad trzy miesiące stawiają się przed wójtem lub burmistrzem (prezydentem miasta), powiatową komisją lekarską oraz wojskowym komendantem uzupełnień, właściwymi ze względu na miejsce tego pobytu.
  2. Poborowi, którzy w okresie od dnia ogłoszenia poboru do dnia jego rozpoczęcia zmienili miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące, zgłaszają się do wójta lub burmistrza (prezydenta miasta) właściwego ze względu na ich nowe miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące. Wójt lub burmistrz (prezydent miasta) wyznacza im miejsce i termin stawienia się do poboru.
  3. Poborowi, którzy po rozpoczęciu poboru na danym terenie zamierzają zmienić miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące, stawiają się do poboru przed opuszczeniem miejsca dotychczasowego pobytu.”;
- 5) art. 34 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 34. Mężczyźni, którzy nie stawili się do poboru do końca roku kalendarzowego, w którym ukończyli dwadzieścia cztery lata życia, są obowiązani zgłosić się do wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na ich miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące w celu uregulowania stosunku do powszechnego obowiązku obrony. Obowiązek ten trwa do czasu ukończenia sześćdziesięciu lat życia.”;
- 6) w art. 39:
- a) w ust. 1:
    - pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
      - „1) wybór na posła, w tym do Parlamentu Europejskiego, lub senatora — na czas pełnienia mandatu;
      - 2) kandydowanie do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Senatu Rzeczypospolitej Polskiej lub Parlamentu Europejskiego — do dnia ogłoszenia wyników wyborów;”;
    - pkt 6 otrzymuje brzmienie:
      - „6) pobieranie nauki w szkole ponadgimnazjalnej — na czas pobierania tej nauki;”;
  - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
    - „4. Odroczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, udziela się każdorazowo na okres określony w decyzji, o której mowa w art. 39a ust. 1.”;
  - c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:
    - „6. Skreślenie z listy studentów, słuchaczy lub uczniów albo wydalenie ze szkoły wyższej, zakładu kształcenia nauczycieli lub szkoły ponadgimnazjalnej, a także niewywiązywanie się poborowego z umowy, o której mowa w art. 132a ust. 3, lub z obowiązku określonego w skierowaniu wskazanym w art. 132b ust. 2, powodują utratę udzielonego odroczenia zasadniczej służby wojskowej z tytułu pobierania nauki.
    7. Poborowy, któremu udzielono odroczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4—6, po zakończeniu roku szkolnego (studiów), nie później jednak niż w terminie czternastu dni od dnia rozpoczęcia kolejnego roku szkolnego (studiów), przedstawia wojskowemu komendantowi uzupełnień właściwemu ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące zaświadczenie o ukończeniu poprzedniego i rozpoczęciu nowego roku szkolnego (studiów).”;
- 7) w art. 39a ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. O konieczności sprawowania przez poborowego bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3, orzeka na wniosek poborowego wójt lub burmistrz (prezydent miasta), określając zgodnie z wnioskiem okres sprawowania opieki, nie dłuższy jednak niż dwanaście miesięcy.”;
- 8) w art. 44:
- a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
    - „1) obywateli polskich, którzy stale zamieszkują za granicą i którzy nie posiadają miejsca pobytu stałego lub czasowego trwającego ponad trzy miesiące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
    - 2) absolwentów szkół i ośrodków szkolenia Policji, Straży Granicznej i Państwowej Straży Pożarnej, którzy bezpośrednio po zakończeniu studiów (nauki) podjęli służbę w Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego, Poli-

cji, Straży Granicznej, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Więziennej lub Państwowej Straży Pożarnej;”;

b) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Decyzje w sprawach, o których mowa w ust. 1 pkt 1, wygasają z dniem powrotu poborowego do kraju i zameldowania się na pobyt stały lub pobyt czasowy trwający ponad trzy miesiące. Przepis art. 46 ust. 3 pkt 4 stosuje się odpowiednio.

6. Poborowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wojskowy komendant uzupełnień na jego wniosek, udokumentowany zaświadczeniem wystawionym przez kierownika jednostki organizacyjnej Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Policji, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Więziennej lub Państwowej Straży Pożarnej, przenosi do rezerwy.”;

9) po art. 44 dodaje się art. 44a w brzmieniu:

„Art. 44a. 1. Poborowego i żołnierza rezerwy przed powołaniem do czynnej służby wojskowej wojskowy komendant uzupełnień kieruje do wojskowej pracowni psychologicznej w celu wydania orzeczenia psychologicznego w zakresie braku przeciwwskazań do odbywania tej służby na stanowiskach, funkcjach wojskowych lub w rodzajach oraz wyspecjalizowanych służbach Sił Zbrojnych wymagających szczególnych predyspozycji.

2. O skierowaniu poborowego lub żołnierza rezerwy do wojskowej pracowni psychologicznej wojskowy komendant uzupełnień informuje kierownika tej pracowni.

3. Kierownik wojskowej pracowni psychologicznej informuje wojskowego komendanta uzupełnień o fakcie niestawienia się poborowego lub żołnierza rezerwy do wojskowej pracowni psychologicznej.

4. Orzeczenie psychologiczne wojskowej pracowni psychologicznej wydaje psycholog tej pracowni uprawniony do przeprowadzenia badań psychologicznych.

5. Orzeczenie psychologiczne wojskowej pracowni psychologicznej doręcza się na piśmie odpowiednio poborowemu lub żołnierzowi rezerwy oraz wojskowemu komendantowi uzupełnień, w zależności od właściwości i procedury postępowania kwalifikacyjnego.

6. Od orzeczenia psychologicznego wojskowej pracowni psychologicznej przysługuje odpowiednio poborowemu lub żołnierzowi rezerwy oraz woj-

skowemu komendantowi uzupełnień odwołanie do wojskowej pracowni psychologicznej będącej organem wyższego stopnia.

7. Ostateczne orzeczenia psychologiczne wojskowych pracowni psychologicznych są wiążące dla wojskowego komendanta uzupełnień.

8. Wydawanie orzeczeń psychologicznych przez wojskowe pracownice psychologiczne nie narusza uprawnień psychologów tych pracowni i psychologów jednostek wojskowych do prowadzenia innych badań psychologicznych i wydawania opinii psychologicznych w stosunku do kierowanych na te badania poborowych, żołnierzy rezerwy i żołnierzy czynnej służby wojskowej.

9. W celu wydania opinii psychologicznej, o której mowa w ust. 8, na badania psychologiczne kieruje wojskowy komendant uzupełnień w przypadku poborowych i żołnierzy rezerwy oraz dowódca jednostki wojskowej w przypadku żołnierzy czynnej służby wojskowej.

10. Wojskowe pracownice psychologiczne są również właściwe do wydawania orzeczeń psychologicznych w zakresie braku przeciwwskazań do pełnienia zawodowej służby wojskowej przez osoby, które zgłosiły chęć pełnienia tej służby na zasadach określonych w art. 5a ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892 i Nr 206, poz. 1288).

11. Minister Obrony Narodowej, w drodze rozporządzenia, tworzy, przekształca i znosi wojskowe pracownice psychologiczne oraz określa ich siedziby i zasięg działania, z uwzględnieniem w szczególności podziału terytorialnego państwa i różnych rodzajów oraz wyspecjalizowanych służb Sił Zbrojnych.

12. Minister Obrony Narodowej, uwzględniając stanowiska, funkcje wojskowe lub rodzaje oraz wyspecjalizowane służby Sił Zbrojnych wymagające szczególnych predyspozycji, określi, w drodze rozporządzenia:

1) zakres badań psychologicznych, którym jest obowiązany poddać się poborowy lub żołnierz rezerwy;

2) tryb kierowania do wojskowych pracowni psychologicznych oraz sposób i tryb wydawania orzeczeń psychologicznych;

3) tryb odwoływania się od orzeczeń psychologicznych;

- 4) tryb kontroli wykonywania i dokumentowania badań psychologicznych oraz wydawania orzeczeń psychologicznych;
- 5) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami psychologicznymi oraz wzory stosowanych dokumentów i orzeczeń, z wyjątkiem wzorów orzeczeń dotyczących badań kierowców i osób ubiegających się o uprawnienia do kierowania pojazdami oraz wykonujących pracę na stanowisku kierowcy.”;

10) w art. 45 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. Poborowych uznanych za zdolnych do czynnej służby wojskowej wojskowy komendant uzupełnień przeznaczają do służby, uwzględniając potrzeby Sił Zbrojnych, orzeczenie właściwej komisji lekarskiej oraz stosownie do potrzeb orzeczenie lub opinię psychologiczną, kwalifikacje zawodowe, a także, w miarę możliwości, życzenia poborowych.
2. Poborowi powinni być powoływani do odbycia czynnej służby wojskowej, w miarę możliwości, w jednostce wojskowej mającej siedzibę w pobliżu ich miejsca pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące.”;

11) w art. 46:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Poborowych niepowołanych do odbycia zasadniczej służby wojskowej z powodu odroczenia tej służby, w przypadku, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3, przenosi się do rezerwy w ostatnim dniu upływu łącznego okresu trzydziestu sześciu miesięcy tych odroczeń.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a—4e w brzmieniu:

„4a. Poborowych przeznaczonych do służby zastępczej, którym odroczone odbycie tej służby z przyczyn określonych w art. 21 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o służbie zastępczej lub zwolnionych ze służby zastępczej przed jej odbyciem na podstawie art. 31 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, przenosi się do rezerwy w ostatnim dniu upływu łącznego okresu trzydziestu sześciu miesięcy tych odroczeń lub zwolnień.

4b. Termin przeniesienia do rezerwy określony w art. 46 ust. 3 pkt 2 nie ma zastosowania do poborowych przeznaczonych do służby zastępczej, którzy nie mogli być skierowani do odbycia tej służby lub jej nie rozpoczęli z powodu odroczenia tej służby, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5 oraz ust. 3 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o służbie zastępczej, lub z przyczyn niezależnych od marszałka województwa, o których mowa w art. 46 ust. 2 pkt 2 lit. a—e i pkt 3 i 4.

4c. W stosunku do poborowych, o których mowa w ust. 4b, ponowne określenie okresu trzydziestu sześciu miesięcy, a w przypadku absolwentów szkół wyższych osiemnastu miesięcy, w którym podlegają skierowaniu do odbycia służby zastępczej, mają zastosowanie odpowiednio przepisy art. 46 ust. 3 pkt 1 i 3—6.

4d. Poborowych, którym przerwano odbywanie służby zastępczej z przyczyn rozwiązania umowy z podmiotem o wykonywanie pracy przez poborowego skierowanego do odbycia tej służby, przenosi się do rezerwy w ostatnim dniu upływu łącznego okresu trzydziestu sześciu miesięcy, a w przypadku absolwentów szkół wyższych osiemnastu miesięcy, oczekiwania na skierowanie do odbycia tej służby, następującego po dniu rozwiązania umowy z przyczyn leżących po stronie podmiotu lub po ustaniu innych przyczyn, które uzasadniały przerwanie tej służby.

4e. Do okresu, o którym mowa w ust. 4d, wlicza się czas liczony od dnia następującego po dniu przeznaczenia do służby zastępczej do dnia jej rozpoczęcia, z wyjątkiem czasu trwania odroczeń lub przyczyn określonych w art. 46 ust. 2 pkt 2—4.”;

12) w art. 48 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na siedzibę szkoły, o której mowa w ust. 1, przesyła wojskowym komendantom uzupełnień właściwym ze względu na miejsce pobytu stałego kobiet albo miejsce ich czasowego pobytu trwającego ponad trzy miesiące imienne wykazy kobiet podlegających obowiązkowi stawienia się do poboru;”;

13) w art. 49 w ust. 2c:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące oraz adres do korespondencji, a także adres najbliższej rodziny;”,

b) po pkt 13 dodaje się pkt 13a i 13b w brzmieniu:

„13a) dotyczące szkodliwego używania alkoholu lub używania środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych;

13b) dotyczące orzeczeń lub opinii psychologicznych;”;

14) w art. 50 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Pracodawcy są obowiązani zawiadomić, nie później niż przed upływem czternastu dni, wojskowych komendantów uzupełnień, właściwych ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące pracownika, o jego zatrudnieniu i zwolnieniu oraz o kwalifikacjach i zajmowanym stanowisku.

2. Rektorzy szkół wyższych, dyrektorzy zakładów kształcenia nauczycieli, dyrektorzy szkół ponadgimnazjalnych są obowiązani zawiadomić, nie później niż przed upływem czternastu dni od dnia zaistnienia zdarzenia, wojskowych komendantów uzupełnień właściwych ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące studenta (ucznia) o przyjęciu go do szkoły, przewidywanym czasie studiów (nauki), powtarzaniu roku lub semestru studiów (nauki), skreśleniu z listy studentów (uczniów) lub wydaleniu ze szkoły wyższej oraz o uzyskaniu statusu absolwenta szkoły wyższej albo o ukończeniu przez niego nauki w szkole.”;

15) w art. 52:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby podlegające powszechnemu obowiązkowi obrony są obowiązane do osobistego stawienia się na wezwanie właściwych organów w sprawach dotyczących tego obowiązku w terminie i miejscu określonym w wezwaniu oraz do poddania się badaniom lekarskim i psychologicznym.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osobom wezwanym przez właściwy organ do osobistego stawienia się w sprawach dotyczących powszechnego obowiązku obrony przysługuje, na ich żądanie, zwrot kosztów przejazdu do miejsca stawienia się i powrotu do miejsca pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące. Koszty te organ wzywający zwraca na podstawie udokumentowanego oświadczenia osoby wezwanej, według zasad określonych w przepisach o należnościach świadków, biegłych i stron w postępowaniu sądowym.”;

16) w art. 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Osoby podlegające obowiązkowi czynnej służby wojskowej są obowiązane do spełnienia wojskowego obowiązku meldunkowego, polegającego na zgłaszaniu wójtom lub burmistrzom (prezydentom miast) albo właściwym organom wojskowym zmian miejsca pobytu (zamieszkania), imienia, nazwiska, wykształcenia i zawodu, a także faktu wyjazdu za granicę na okres dłuższy niż trzy miesiące oraz powrotu z tego wyjazdu.”;

b) ust. 3 i 3a otrzymują brzmienie:

„3. Wójtowie lub burmistrzowie (prezydenci miast):

1) dokonują zameldowania osób podlegających obowiązkowi czynnej służby wojskowej po uprzednim wymeldowaniu się ich z poprzedniego miejsca pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące;

2) zawiadamiają wojskowych komendantów uzupełnień oraz wójtów lub burmistrzów (prezydentów miast) właściwych

ze względu na poprzednie miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące osób podlegających obowiązkowi czynnej służby wojskowej o zmianach zgłoszonych przy spełnianiu wojskowego obowiązku meldunkowego.

3a. Żołnierze rezerwy, którym nadano przydział mobilizacyjny, oraz osoby, którym nadano pracowniczy przydział mobilizacyjny, a także poborowi, którym wydano karty powołania, mają obowiązek powiadomienia wojskowego komendanta uzupełnień o:

1) zmianie miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące;

2) wyjeździe za granicę z zamiarem pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące i powrocie z tego pobytu;

3) adresie do korespondencji, w przypadku wyjazdu z miejsca pobytu stałego na pobyt czasowy trwający ponad trzy miesiące na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

17) w art. 61 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie niestawienia się powołanego do czynnej służby wojskowej bez uzasadnionej przyczyny, starosta (prezydent miasta na prawach powiatu) właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące, na wniosek wojskowego komendanta uzupełnień, zarządza przymusowe doprowadzenie przez Policję do wskazanej jednostki wojskowej, w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

18) po art. 63a dodaje się art. 63b w brzmieniu:

„Art. 63b. 1. Przełożony dyscyplinarny lub wojskowy organ porządkowy, o których mowa w art. 38 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 42, poz. 370 i Nr 240, poz. 2052, z 2003 r. Nr 179, poz. 1750 oraz z 2007 r. Nr 176, poz. 1242), może poddać żołnierza czynnej służby wojskowej badaniom koniecznym do ustalenia zawartości alkoholu, środka odurzającego, substancji psychotropowej lub środka zastępczego w organizmie tego żołnierza, w tym zabiegowi pobrania krwi, w przypadkach:

1) zagrażających życiu lub zdrowiu żołnierza lub innych osób;

2) zapobieżenia popełnienia przestępstwa, wykroczenia lub przewinienia dyscyplinarnego;

3) niedopuszczenia do wykonywania obowiązków służbowych w razie uzasadnionego podejrzenia, że żołnierz znajduje się pod wpływem alkoholu, środka odurzającego, substancji psychotropowej lub środka zastępczego;

- 4) osadzenia nietrzeźwego żołnierza w izbie zatrzymań.
  2. Badania laboratoryjne i zabiegi niezbędne do ich wykonania przeprowadzane w ramach badań, o których mowa w ust. 1, mogą być dokonywane wyłącznie przez uprawnionych do tego pracowników służby zdrowia i z zachowaniem wskazań wiedzy lekarskiej.
  3. Żołnierz czynnej służby wojskowej jest obowiązany poddać się badaniom, o których mowa w ust. 1, oraz zabiegom niezbędnym do wykonania podstawowych badań laboratoryjnych, z zastrzeżeniem ust. 4.
  4. W razie odmowy poddania się przez żołnierza czynnej służby wojskowej badaniom, o których mowa w ust. 1, lub braku możliwości ich przeprowadzenia, przełożony dyscyplinarny lub wojskowy organ porządkowy przeprowadza lub zleca przeprowadzenie Żandarmerii Wojskowej innych dowodów na okoliczność istnienia uzasadnionego podejrzenia, że zaistniały przyczyny niedopuszczenia tego żołnierza do wykonywania obowiązków służbowych lub do osadzenia tego żołnierza w izbie zatrzymań. Z przeprowadzonego badania albo odmowy lub braku możliwości jego przeprowadzenia sporządza się protokół, w którym utrwała się również inne czynności oraz dowody w tej sprawie.
  5. O potrzebie przeprowadzenia badania, o którym mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje się ustnie żołnierza czynnej służby wojskowej oraz stwierdza ten fakt w rozkazie dziennym. Wyciąg z rozkazu dziennego doręcza się żołnierzowi niezwłocznie oraz poucza się go o prawie, terminie i trybie wniesienia zażalenia.
  6. W razie poddania żołnierza czynnej służby wojskowej badaniom, o których mowa w ust. 1, żołnierzowi temu przysługuje prawo złożenia zażalenia do bezpośredniego przełożonego osoby lub organu, o których mowa w ust. 1, w terminie siedmiu dni od dnia zapoznania go z wynikami badań.
  7. Koszty związane z badaniami, o których mowa w ust. 1, pokrywa się z budżetu państwa z części, której dysponentem jest Minister Obrony Narodowej.
  8. Do zamówień na przeprowadzenie badań, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. — Prawo zamówień publicznych.
  9. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje, zakres i sposób dokonywania badań na zawartość alkoholu, środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych, uwzględniając sposób dokumentowania tych badań zapewniający ochronę danych osobowych żołnierzy oraz mając na względzie zachowanie wskazań wiedzy lekarskiej.”;
- 19) w art. 72 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Osobom powołanym do czynnej służby wojskowej oraz osobom zwalnianym z tej służby przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejsca stawienia się i powrotu do miejsca pobytu stałego albo pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące.”;
- 20) w art. 76:
- a) ust. 8 i 8a otrzymują brzmienie:
- „8. Minister Obrony Narodowej, a w przypadkach, o których mowa w ust. 4, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej, w czasie pokoju mogą mianować na wyższy stopień wojskowy również osoby, które z racji ukończonego wieku lub stanu zdrowia nie podlegają obowiązkowi służby wojskowej, oraz żołnierzy rezerwy:
- 1) w uznaniu ich zastug z tytułu udziału w walkach o niepodległość państwa polskiego;
  - 2) w uznaniu ich szczególnych zastug z tytułu działalności na rzecz suwerennej i demokratycznej Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 3) w uznaniu ich zastug z tytułu udziału w misjach i operacjach poza granicami państwa;
  - 4) w uznaniu ich zastug za wykonywanie prac lub zadań na rzecz obronności państwa, w tym tych, którzy:
    - a) działają lub działali w organizacjach pozarządowych, wykonujących działania o charakterze obronnym, edukacyjno-wychowawczym lub w zakresie bezpieczeństwa publicznego,
    - b) są zatrudnieni lub byli zatrudnieni w organach władzy publicznej albo w podmiotach posiadających osobowość prawną,
    - c) posiadają nadany pracowniczy przydział mobilizacyjny lub przydział organizacyjno-mobilizacyjny;
  - 5) jeżeli posiadają nadany przydział mobilizacyjny albo przewiduje się nadanie im takiego przydziału i odbyli ćwiczenia wojskowe lub okresową służbę wojskową;
  - 6) w przypadkach uzasadnionych potrzebami Sił Zbrojnych, pomimo nieodbycia ćwiczeń wojskowych lub okresowej służby wojskowej, jeżeli posiadają zawód lub wykształcenie przydatne na stanowisku służbowym w jednostce wojskowej.

8a. Mianowanie na wyższy stopień wojskowy może nastąpić:

- 1) w przypadku, o którym mowa w ust. 8 pkt 1 i 2, tylko jeden raz w stosunku do:
  - a) osób posiadających stopnie wojskowe szeregowych lub podoficerów — na pierwszy stopień oficerski (podporucznika),
  - b) osób posiadających stopnie oficerskie — na kolejne stopnie oficerskie do stopnia pułkownika włącznie;
- 2) w przypadkach, o których mowa w ust. 8 pkt 3, tylko jeden raz w ramach danego korpusu kadry zawodowej Sił Zbrojnych;
- 3) w przypadkach, o których mowa w ust. 8 pkt 4, tylko w ramach danego korpusu kadry zawodowej Sił Zbrojnych, jeżeli od poprzedniego mianowania upłynęły co najmniej trzy lata;
- 4) w przypadkach, o których mowa w ust. 8 pkt 5, jeżeli w posiadanym stopniu wojskowym pełnili okresową służbę wojskową lub odbyli odpowiednią liczbę dni ćwiczeń wojskowych;
- 5) w przypadkach, o których mowa w ust. 8 pkt 6, jeżeli posiadają nadany przydział mobilizacyjny przez okres co najmniej roku lub byli zamustrowani na statku żeglugi morskiej przewidzianym na potrzeby mobilizacyjne i od poprzedniego mianowania upłynęły co najmniej trzy lata.”,

b) uchyla się ust. 11 i 11a,

c) ust. 14 otrzymuje brzmienie:

„14. Minister Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki, tryb i sposób mianowania na stopnie wojskowe, na które mogą mianować Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej albo Minister Obrony Narodowej, oraz stopnie wojskowe, na które mogą mianować organy wojskowe, o których mowa w ust. 3 i 7 pkt 3, a także wzór wniosku, uwzględniając w szczególności różne rodzaje czynnej służby wojskowej, o której mowa w art. 55 ust. 1, przebieg służby wojskowej lub przeznaczenie żołnierza rezerwy na wypadek ogłoszenia mobilizacji i czas wojny, a także potrzeby uzupełnieniowe Sił Zbrojnych w zakresie stanu osobowego.”,

d) uchyla się ust. 15;

21) w art. 86:

a) w ust. 1a:

— uchyla się pkt 3,

— pkt 4—6 otrzymują brzmienie:

- „4) w dniu rozpoczęcia pełnienia nadterminowej zasadniczej służby wojskowej nie przekroczą trzydziestu lat życia;
- 5) posiadają wykształcenie co najmniej na poziomie szkoły gimnazjalnej lub podstawowej, jeżeli ukończyli ją do dnia 31 sierpnia 2000 r.;

6) nie byli skazani prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, umyślnego albo za inne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, za które orzeczono karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) bez warunkowego zawieszenia jej wykonania;”,

— po pkt 6 dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) posiadają kwalifikacje i uprawnienia właściwe dla stanowisk służbowych (funkcji), na które mają być wyznaczeni;

8) odbywali zasadniczą służbę wojskową przez okres co najmniej trzech miesięcy.”,

b) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Nadterminową zasadniczą służbę wojskową mogą pełnić również przez okres do siedmiu lat żołnierze rezerwy, powołani do tej służby na podstawie dobrowolnego zgłoszenia, jeżeli takie są potrzeby osobowe jednostki wojskowej, a żołnierze ci spełniają łącznie następujące warunki:

1) w dniu rozpoczęcia pełnienia nadterminowej zasadniczej służby wojskowej nie przekroczą trzydziestu lat życia;

2) posiadają wykształcenie co najmniej na poziomie szkoły gimnazjalnej lub podstawowej, jeżeli ukończyli ją do dnia 31 sierpnia 2000 r.;

3) nie byli skazani prawomocnym wyrokiem sądu za popełnienie przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, umyślnego albo za inne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, za które orzeczono karę pozbawienia wolności (aresztu wojskowego) bez warunkowego zawieszenia jej wykonania;

4) posiadają kwalifikacje i uprawnienia właściwe dla stanowisk służbowych (funkcji), na które mają być wyznaczeni.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Żołnierze przyjęci do nadterminowej zasadniczej służby wojskowej są obowiązani do jej pełnienia przez okres, na jaki się zgłosili.”;

22) w art. 87:

a) w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wybrania go na posła, w tym do Parlamentu Europejskiego, lub senatora;”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, wojskowy komendant uzupełnień z urzędu udziela żołnierzom zwolnionym z zasadniczej służby wojskowej przed jej odbyciem odroczenia zasadniczej służby wojskowej, określając zarazem okres jego trwania. Przepis art. 40 ust. 2 stosuje się odpowiednio.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Żołnierza, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, niepowołanego do odbycia pozostałego

okresu zasadniczej służby wojskowej z powodu odroczenia tej służby, w przypadku, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3, wojskowy komendant uzupełnień przenosi do rezerwy w ostatnim dniu upływu łącznego okresu trzydziestu sześciu miesięcy tych odroczeń.”;

23) w art. 87a:

a) w ust. 2:

— pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wybrania na posła, w tym do Parlamentu Europejskiego, lub senatora;”,

— w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 10 w brzmieniu:

„10) zrzeczenia się obywatelstwa polskiego.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Żołnierza zwolnionego z nadterminowej zasadniczej służby wojskowej w przypadkach określonych w ust. 2 pkt 4 i 7—9 i ust. 3 pkt 2 i 4, który został pozostawiony w tej służbie na podstawie dobrowolnego zgłoszenia, jeżeli odbywał zasadniczą służbę wojskową i nadterminową zasadniczą służbę wojskową łącznie przez okres krótszy niż dziewięć miesięcy, dowódca jednostki wojskowej pozostawia w zasadniczej służbie wojskowej w celu odbycia pozostałego okresu trwania tej służby.”;

24) w art. 88 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. O konieczności sprawowania przez żołnierza bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny, o którym mowa w art. 39 ust. 1 pkt 3, orzeka na wniosek tego żołnierza wójt lub burmistrz (prezydent miasta), określając każdorazowo zgodnie z jego wnioskiem okres sprawowania tej opieki, jednorazowo nie dłuższy jednak niż dwanaście miesięcy.”;

25) w art. 92 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Absolwenci szkół wyższych zamiast przeszkolenia wojskowego mogą odbywać na własną prośbę zasadniczą służbę wojskową.”;

26) w art. 93 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Poborowych powołuje się do odbycia przeszkolenia wojskowego nie później niż w terminie dwunastu miesięcy od dnia otrzymania zawiadomienia przez wojskowego komendanta uzupełnień o tym, że stali się oni absolwentami szkół wyższych, a w przypadku wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 46 ust. 2, nie później niż w terminie dwunastu miesięcy od dnia zawiadomienia wojskowego komendanta uzupełnień o ustaniu tych okoliczności. Przepisy art. 46 ust. 3 i 4 oraz 5—7 stosuje się odpowiednio.”;

27) w art. 93a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Studenci będący poborowymi po zdaniu egzaminu z przysposobienia obronnego, o którym mowa w art. 166a ust. 3, mogą odbywać przeszkolenie wojskowe w czasie tych studiów.”;

28) w art. 93b po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Studenci zamiast przeszkolenia wojskowego mogą odbywać na własną prośbę zasadniczą służbę wojskową.”;

29) w art. 94 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Studentów, którzy złożyli wniosek, o którym mowa w art. 93b ust. 1 pkt 2, i nie rozpoczęli przeszkolenia wojskowego z przyczyn wymienionych w art. 87 ust. 2 pkt 2—4, przenosi się do rezerwy z dniem, w którym stali się absolwentami szkół wyższych.”;

30) art. 95 otrzymuje brzmienie:

„Art. 95. 1. Poborowi będący studentami uczelni morskich są obowiązani do odbycia zajęć wojskowych w czasie trwania studiów wyższych w tych uczelniach. Odbycie tych zajęć jest równoznaczne z odbyciem przeszkolenia wojskowego, o którym mowa w art. 93 ust. 1.

2. Zajęcia wojskowe są obowiązkowym przedmiotem nauki objętym planem studiów wyższych, prowadzonym w studium wojskowym będącym jednostką organizacyjną uczelni morskiej.

3. Zajęcia wojskowe mogą również odbywać, za zgodą rektora uczelni morskiej, studentki uczelni morskiej, które w wyniku tej zgody ochotniczo stanęły do poboru i zostały uznane za zdolne do czynnej służby wojskowej.

4. Studentów i studentki, którzy ukończyli zajęcia wojskowe i zdali egzamin z zajęć wojskowych, wojskowy komendant uzupełnień przenosi do rezerwy z dniem zdania tego egzaminu.

5. Koszty związane z utworzeniem i działalnością studium wojskowego, o którym mowa w ust. 2, pokrywa się z części budżetu państwa właściwej dla ministra, który nadzoruje uczelnię morską, w ramach której funkcjonuje to studium.

6. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej określa, w drodze rozporządzenia:

1) tryb przeznaczania studentów i studentek uczelni morskich do odbycia zajęć wojskowych oraz czas i sposób ich odbywania,

2) organizację studium wojskowego,

3) programy zajęć wojskowych

— mając na względzie w szczególności sposób i tryb postępowania organów wojskowych i uczelni morskich w zakresie przeznaczania studentów i studentek uczelni morskich do odbycia zajęć wojskowych, czas trwania zajęć wojskowych, termin ich rozpoczęcia i zakończenia, przypadki przenie-



sienia studentów i studentek uczelni morskich do innych uczelni morskich oraz wzór opinii wydawanej przez organ wojskowy po zdaniu egzaminu z zajęć wojskowych.

7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb pokrywania kosztów związanych z utworzeniem i działalnością studiów wojskowych, uwzględniając fakt pokrywania tych kosztów z części budżetu państwa właściwej dla ministra, który nadzoruje uczelnię morską, w ramach której funkcjonuje studium wojskowe.”;

31) w art. 108 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W stosunku do żołnierzy rezerwy, którzy zostali powołani do okresowej służby wojskowej w trybie ochotniczym, na ich wniosek, nie stosuje się ograniczeń dotyczących czasu pełnienia tej służby, o których mowa w ust. 2.”;

32) w art. 109 ust. 2a otrzymuje brzmienie:

„2a. Zaciąg ochotniczy przeprowadza wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego ochotnika, trwającego ponad trzy miesiące.”;

33) po art. 126 dodaje się art. 126a w brzmieniu:

„Art. 126a. 1. W okresie między dniem doręczenia poborowemu będącemu studentem lub uczniem, który ochotniczo zgłosił się do odbycia zasadniczej służby wojskowej, karty powołania do czynnej służby wojskowej a dniem upływu okresu trzydziestu dni od dnia jego zwolnienia z tej służby nie można tego studenta lub ucznia skreślić z listy studentów lub uczniów oraz zwolnić lub wydalic ze szkoły.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, do dnia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5, studentowi lub uczniowi udziela się urlopu.

3. W czasie urlopu, o którym mowa w ust. 2, student lub uczeń jest zwolniony z łożenia wszelkich świadczeń na rzecz danej uczelni lub szkoły wynikających z tytułu pobierania w niej nauki.

4. Wojskowy komendant uzupełnień zawiadamia daną uczelnię lub szkołę o zwolnieniu żołnierza będącego studentem lub uczniem, o którym mowa w ust. 1, z zasadniczej służby wojskowej.

5. Studenta lub ucznia, który w terminie trzydziestu dni od dnia zwolnienia z zasadniczej służby wojskowej zgłosi w szkole, w której pobierał

naukę w dniu powołania do tej służby, zamiar kontynuowania tej nauki, przywraca się w prawach studenta lub ucznia i wpisuje na rok lub semestr nauki, który został przerwany z powodu odbywania zasadniczej służby wojskowej. Niezachowanie tego terminu powoduje skreślenie tego studenta lub ucznia z listy studentów lub uczniów oraz jego zwolnienie ze szkoły.”;

34) w art. 127 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Decyzję, o której mowa w ust. 1 i 1a, wydaje wójt lub burmistrz (prezydent miasta) właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące w dniu doręczenia poborowemu karty powołania do zasadniczej służby wojskowej, a w stosunku do żołnierza odbywającego zasadniczą służbę wojskową — w dniu stawienia się do odbycia tej służby.”;

35) w art. 166a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Studenci i studentki, którzy zaliczyli pierwszy rok studiów, mogą odbyć na swój wniosek przysposobienie obronne w trakcie drugiego roku studiów.”;

36) w art. 176 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Osoby, o których mowa w ust. 1, które mają lub mogą mieć dostęp do informacji niejawnych, podlegają, na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych, właściwemu postępowaniu sprawdzającemu. Poszerzone i specjalne postępowanie sprawdzające przeprowadza właściwa służba ochrony państwa na pisemny wniosek kierownika jednostki organizacyjnej przewidzianej do militaryzacji, do której nadano przydziały organizacyjno-mobilizacyjne.”;

37) art. 199b otrzymuje brzmienie:

„Art. 199b. Obywatelowi polskiemu podlegającemu powszechnemu obowiązkowi obrony może być, z zastrzeżeniem art. 199c ust. 1 i 2, udzielona zgoda na służbę w obcym wojsku lub obcej organizacji wojskowej, tylko w przypadku gdy odbył on zasadniczą służbę wojskową lub przeszkolenie wojskowe albo bez odbycia tej służby został przeniesiony do rezerwy oraz nie posiada przydziału mobilizacyjnego, pracowniczego przydziału mobilizacyjnego lub przydziału organizacyjno-mobilizacyjnego i wojskowy komendant uzupełnień właściwy ze względu na miejsce pobytu stałego obywatela lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące nie planuje nadania temu obywatelowi żadnego z tych przydziałów.”;

38) w art. 201 w ust. 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) czas dojazdu do miejsca wykonywania świadczenia osobistego i powrotu do miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące, nie więcej jednak niż łącznie dwie godziny;”;

39) w art. 204 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Koszty przejazdu do miejsca wykonywania świadczenia osobistego i powrotu do miejsca pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące ponosi jednostka organizacyjna, na której rzecz jest wykonywane świadczenie.”;

40) w art. 210 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek o wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, na cele świadczeń w związku z użyciem ich w czasie poboru składa odpowiednio do zadań wojewoda lub starosta.”;

41) w art. 215a uchyla się pkt 5;

42) w art. 224:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) nie zgłasza się do rejestracji albo nie stawia się do poboru przed wójtem lub burmistrzem (prezydentem miasta), właściwą komisją lekarską lub wojskowym komendantem uzupełnień w określonym terminie i miejscu, nie stawia się do wojskowej pracowni psychologicznej albo nie przedstawia dokumentów, których przedstawienie zostało nakazane,”

b) pkt 3a i 3b otrzymują brzmienie:

„3a) nie zawiadamia wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące pracownika o jego zatrudnieniu i zwolnieniu oraz o kwalifikacjach i zajmowanym stanowisku,

3b) nie zawiadamia wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego (zamieszkania) lub pobytu czasowego trwającego ponad trzy miesiące studenta (ucznia) o przyjęciu go do szkoły, skreśleniu z listy studentów (uczniów), wydaleniu, udzieleniu mu urlopu w nauce oraz o ukończeniu przez niego studiów (nauki),”.

**Art. 2.** W ustawie z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2008 r. Nr 141, poz. 892) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Osobę, która zgłosiła chęć pełnienia zawodowej służby wojskowej, wojskowy komendant uzupełnień kieruje do wojskowej pracowni psychologicznej w celu wydania orzeczenia psychologicznego w zakresie braku przeciwwskazań do pełnienia tej służby.

2. O skierowaniu osoby, o której mowa w ust. 1, do wojskowej pracowni psychologicznej wojskowy komendant uzupełnień informuje kierownika tej pracowni.

3. Kierownik wojskowej pracowni psychologicznej informuje wojskowego komendanta uzupełnień o fakcie niestawienia się osoby, o której mowa w ust. 1, do wojskowej pracowni psychologicznej.

4. Orzeczenie psychologiczne wojskowej pracowni psychologicznej wydaje psycholog tej pracowni uprawniony do przeprowadzenia badań psychologicznych.

5. Orzeczenie psychologiczne wojskowej pracowni psychologicznej doręcza się na piśmie osobie, o której mowa w ust. 1, oraz wojskowemu komendantowi uzupełnień.

6. Od orzeczenia psychologicznego wojskowej pracowni psychologicznej przysługuje osobie, o której mowa w ust. 1, oraz wojskowemu komendantowi uzupełnień odwołanie do wojskowej pracowni psychologicznej będącej organem wyższego stopnia.

7. Minister Obrony Narodowej, uwzględniając właściwość wojskowych pracowni psychologicznych, określi, w drodze rozporządzenia:

1) tryb kierowania do wojskowych pracowni psychologicznych oraz sposób i tryb wydawania orzeczeń psychologicznych;

2) zakres badań psychologicznych, którym jest poddawana osoba, która zgłosiła chęć pełnienia zawodowej służby wojskowej;

3) tryb odwoływania się od orzeczeń psychologicznych;

4) sposób postępowania z dokumentacją związaną z badaniami psychologicznymi oraz wzory stosowanych dokumentów i orzeczeń.”;

2) w art. 10 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w korpusie szeregowych zawodowych może być powołany:

a) żołnierz rezerwy, który ukończył co najmniej gimnazjum i posiada przygotowanie zawodowe oraz odbył w pełnym wymiarze zasadniczą służbę wojskową lub pełnił nadterminową zasadniczą służbę wojskową,

b) żołnierz nadterminowej zasadniczej służby wojskowej i zasadniczej służby wojskowej, który ukończył co najmniej gimnazjum i posiada przygotowanie zawodowe

— jeżeli posiada kwalifikacje przydatne w korpusie osobowym, w jakim ma pełnić zawodową służbę wojskową.”;

3) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Art. 11. 1. Jeżeli przemawiają za tym uzasadnione potrzeby Sił Zbrojnych, do zawodowej służby wojskowej można powołać, w korpusie szeregowych zawodowych, pomimo niespełniania warunków określonych w art. 10 pkt 3, osobę, która ukończyła co najmniej gimnazjum i posiada przygotowanie zawodowe oraz szczególne kwalifikacje lub umiejętności.

2. Osobę, o której mowa w ust. 1, powołaną do zawodowej służby wojskowej, mianuje się na stopień wojskowy szeregowego (marynarza) z dniem stawienia się do tej służby, o ile nie posiada stopnia wojskowego.”;

4) w art. 27 w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) w korpusie szeregowych zawodowych — stopień wojskowy szeregowego (marynarza).”;

5) uchyla się art. 30;

6) art. 141 otrzymuje brzmienie:

„Art. 141. Do żołnierzy zawodowych i żołnierzy pełniących służbę kandydacką w razie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny stosuje się przepisy ustawy, z wyłączeniem art. 8—18, art. 26, art. 28, art. 29, art. 32, art. 34 ust. 1, art. 35—47, art. 50a, art. 54, art. 56, art. 58, art. 60—65, art. 67—74, art. 76, art. 78 ust. 4 i 5, art. 79, art. 80, art. 81 ust. 2, 4 i 5, art. 82—90, art. 94—101, art. 104, art. 111—123, art. 130 i art. 133—137.”.

**Art. 3.** Dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 76 ust. 14 oraz art. 95 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc do czasu wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 76 ust. 14 oraz art. 95 ust. 6 i 7 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

**Art. 4.** Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Kaczyński*